

Kristiania, den 27. Marts 1894.

Kære Edward Grieg!

Det er for mig en vanskeligt sag, egentlig en umulighed, at give et afgørende svar på hovedpunktet i Deres brev. Jeg har kun to gange hørt Deres niere foredrag brüdstykker af forskellige roller. Kun gjorde det med varme og naturlighed og røbede en ganske uvilksom intelligens; men mere stover jeg ikke med sikkerhed at sige. Det bestemte indtryk har jeg inidlertid fået af mine samtaler med hende at hun neppe vinder ro i sindet forinden hun har

fündet anledning til for publikum
at prøve sine evner på scenen.
Men hendes tekniske uddannelse
er i forskellige retninger endnæ
såre mangelfuld. At et studieop-
hold i Stockholm, med undtagelse
af det sproglige, vilde være til
stor gavn for hende kan vel ikke
betviles. Men spørgsmålet er, om
hün besidder den fornødne hæl-
modighed til at underkaste sig
denne langvarige forskole? Det
er jo først og fremst offentlig op-
bræder hün skänder imod, og det
kan jo ingen forkenke hende i.
Jeg er derfor kommen ind på at
hün kanske vilde søge at skaffe
sig prakt uddannelse og rutine
ad praktisk vej. Kristiania te-
ater står ikke for tiden åbent for
hende. Men ved det henværende

Karl-Johan-leader kunde hin
kanske finde en plads. Men i
så fald, vel at mærke, en ulønnet.
I den første tid, mener jeg. Kunde
hün gøre rekruttering på en fore-
løbig understøttelse, så vilde
hün få anledning til at kom-
me til klarhed over omfanget
af sine kunstneriske evner, -
slå igennem eller kanske opgi-
ve det hele.

Dette er i korthed, hvad jeg
vover at sige om sagen.

Med de hjerteligste hilsener
til Dem og Deres frue begyner
jeg mig

Deres hengivne
Hensrik Ibsen.